

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 PŽ-7473/2018-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ENERGY COATINGS H d.o.o. Zagreb, Domagojeva 26, OIB 67570684571, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Miško, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika VELKOM d.o.o. Velika Gorica, Ivana Gorana Kovačića 13, OIB 00697315626, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Arelić, odvjetnik u Zagrebu, radi predaje u posjed, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1910/2012 od 20. prosinca 2013., u sjednici vijeća održanoj 3. rujna 2021.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1910/2012 od 20. prosinca 2013.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, Trgovački sud u Zagrebu naložio je tuženiku predati u posjed tužitelju građevinski stroj O & K L 45, broj šasije 164932 i naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 19.595,00 kn.

U obrazloženju presude sud navodi da tužitelj zahtijeva predaju građevinskog stroja od tuženika za koji tvrdi da ga je kupio od društva Luki stroj d.o.o., koji mu je taj stroj predao u posjed na temelju otpremnice broj 1/10 od 28. rujna 2010. Nakon toga, tužitelj je sklopio Ugovor o najmu stroja broj 01/10 od 2. listopada 2010. i na temelju tog ugovora društvu Eurokop Promet d.o.o. predao stroj u posjed, a to društvo je stroj predalo tuženiku u podnajam. Iako je ugovor o najmu stroja od 2. listopada 2010. sporazumno raskinut 14. ožujka 2011., tuženik odbija predati stroj tužitelju. Ocjenom izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj dokazao činjenice na temelju kojih se predmnijeva njegovo vlasništvo stroja i primjenom čl. 166. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09; dalje: ZOV) naložio tuženiku predati tužitelju stroj. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP).

Protiv presude tuženik je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga, navodeći da je presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama. Tužitelj nije dokazao da je na koji način je stekao vlasništvo stroja jer nije dostava ni ugovor o kupoprodaji stroja u pisanoj formi niti knjižicu radnog stroja ili carinsku uveznu deklaraciju iz koje bi proizlazila aktivna legitimacija tužitelja. Zato je pogrešno utvrđenje suda da je on dokazao vlasništvo stroja. Pored toga tužitelj nije dokazao identitet stroja jer iz priloženog računa broj 5/10 ne proizlazi da se radi o spornom stroju. Zbog iznesenog, sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Presuda je ispitana, po čl. 365. st. 2. i čl. 467. st. 1. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz spisa proizlazi da se radi o vlasničkoj tužbi predmnijevanog vlasnika u kojem tužitelj kao kvalificirani posjednik zahtijeva povrat građevinskog stroja O & K L 45, broj šasije 164932 kao posjednika kod kojeg se građevinski stroj nalazi bez pravnog temelja slijedom čega se u ovoj pravnoj stvari promjenjuje odredbe čl. 166. st. 4. ZOV-a.

Nadalje, u tijeku postupka nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti pa tako niti povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju žalitelj ukazuje. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je tužitelj predmetni stroj kupio od treće osobe Luki stroj d.o.o., na temelju pravnog posla kupoprodaje i predajom u posjed stekao pravo vlasništva predajom stroja u njegov posjed sukladno čl. 116. st. 1. ZOV-a.

Neosnovan je žalbeni navod kojim žalitelj smatra da se poslovni odnos kupoprodaje pokretnine, u ovom slučaju građevinskog stroja, dokazuje samo ugovorom u pisanom obliku jer se ti kupoprodajni ugovori mogu sklopiti i usmeno. Tužitelj je dokazao da mu je stroj predan u posjed na temelju otpremnice broj 1/10 od 28. rujna 2010. u kojoj su jasno navedene oznake stroja i broj šasije posljedično čemu je i neosnovan žalbeni navod da tužitelj nije dokazao identitet stvari (stroja).

Suprotno žalbenim navodima tužitelj je aktivno legitimiran jer je u ovoj publicijanskoj tužbi upravo on kvalificirani posjednik koji je izgubio posjed stvari. Tužitelj je dokazao zakonitost i istinitost posjeda kao i da se građevinski stroj nalazi u posjedu tuženika bez pravne osnove jer je Ugovor o najmu stroja broj 01/10 od 2. listopada 2010. sklopljen s Eurokop Promet d.o.o. sporazumno raskinut 14. ožujka 2011. Zbog toga, tuženik kao posjednik stroja drži stroj bez pravne osnove.

Žalbeni navod kojim žalitelj ističe da tužitelj nije dostavio radnu knjižicu i carinsku deklaraciju stroja nisu uopće odlučni jer te isprave ne dokazuju jače pravo na posjed. Naime, publicijanskom tužbom štiti se jače pravo na posjed i upravo je tužitelj u tijeku postupka dokazao sve pretpostavke koji ga čine kvalificiranim posjednikom. Tužitelj je dokazao da se stvar nalazi u posjedu tuženika, te identitet same stvari koju je individualno označio.

Dakle, prvostupanjski sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilnom primjenom materijalnog prava, čl. 166. st. 4. ZOV-a pravilno ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim i naložio tuženiku predaju stroja tužitelju.

Odluka o troškovima postupka je pravilna i zakonita jer stranka koja izgubi parnicu dužna je, po čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, protivnoj stranci naknaditi trošak koji je bio potreban za vođenje parnice. S tim u vezi, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da su troškovi u ukupnom iznosu od 19.595,00 kn bili potrebni za vođenje parnice.

Slijedom navedenog, trebalo je odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu po čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 3. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **eb2ff-f6b47**

Kontrolni broj: **0535c-90b6b-40b1e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.